MPUM project - flappy bird reinforcement learning

Bartosz Bromblik & Jacek Markiewicz

1 Wstęp

"Flappy bird" to prosta gra z długą historią irytowania wszystkich graczy. Mimo swojej prostoty, wcale nie jest prosta. A przynajmniej dla człowieka. A czy tak samo jest dla maszyny? Celem projektu jest sprawdzenie skuteczności domowej roboty implementacji kilku algorytmów uczenia przez wzmocnienie (ang. RL - Reinforcement Learning), tu:

- Q-learning,
- TD(0),
- przez sieć neuronową,
- Algorytm genetyczny.

Do raportu załączone jest (chaotyczne) repozytorium z zaklepanymi algorytmami, ich wynikami oraz samą grą.

2 Opis gry

Jesteśmy ptakiem (żółtą kulką) i chcemy dolecieć jak najdalej. Ale na naszej drodze jest pełno rur (to zielone). Na szczęście są w nich dziury, przez które możemy spróbować przelecieć. I to tyle co można powiedzieć o celu gry.
Całość kontroli to klikanie *spacji*, które powoduje skok ptaka. Poza tym *Esc* wyłącza grę, *R* (niekoniecznie duże) restartuje rozgrywkę. Każdy inny przycisk działa jako pauza (lub tę pauzę cofa).

Gra jest mniej więcej w pełni konfigurowalna. Parametry można znaleźć w pliku *game_config.py*. Ptak zawsze zaczyna na wysokości połowy mapy, z prędkością poziomą równą 0. Grawitacja jest stała, prędkość pozioma też. Skok ustawia prędkość pionową na tę samą wartość. Grubość (pozioma) rury jest stała. Odległości między rurami są brane z rozkładu normalnego. Środek dziury jest brany z rozkładu jednostajnego. Promień dziury jest brany z rozkładu normalnego i z każdą kolejną rurą maleje (tempo zależy od poziomu trudności).

Hiperparametr *HARD* określa poziom trudności gry (*False* to łatwy, *True* to trudny).

Silnik gry nie ma wbudowanego zegara. Dzięki temu można trenować modele szybciej niż w

czasie rzeczywistym. A w trybach do grania jest oddzielny zegar, który pilnuje odpowiedniego framerate'u.
Moduły do wyświetlania gry jest napisany w pygame'ie.

3 Granie

Pliki *play_*.py* to ta grywalna część projektu. Każdy odpowiada któremuś z algorytmów (sposób implementacji może sę różnić między plikami) poza plikiem *play_yourself.py*, gdzie nie ma żadnego wspomagania. Tak, sterowanie działa wszędzie i algorytmom można przeszkadzać.

4 Ogólnie o uczeniu

Podczas gry, na górze okna wyświetlają się na czerwono 3 tuple liczb. Oznaczają one kolejno:

- obecną (uogólnioną) stratę, czyli odległość pozioma minus różnica poziomów środka ptaka i środka następnej dziury, używana do oceny modelu. Często zwana również **wynikiem**.
- stan, czyli (pozycję pionową, prędność pionową, pozycję dolnego końca następnej dziury, pozycję górnego końca następnej dziury, odległość poziomą do następnej rury). Przy czym to ostatnie jest liczone od prawego końca ptaka do lewego końca rury. Dopiero gdy ptak w całości minie linię końca rury, zmieniana jest "następna rura".
- (ilość miniętych rur, status), gdzi to drugie to 1 gdy dalej żyjemy i 0 gdy już nie.

Stan świata jaki widzi model to dokładnie ta środkowa tupla.

5 Uczenie nie maszynowe

Jako kontekst powiem, że pomimo wielu prób, nie udało mi się zdobyć wyniku powyżej 7 (samej siódemki też zresztą nie).

6 Q-learning

7 TD(0)

8 Sieć neuronowa

9 Algorytm ewolucyjny

Ogólny zamysł metody jest taki, żeby na początku wygenerować losowo działające modele, a następnie wybierać najlepsze, usuwać najgosze, mutować to co zostało i ponawiać pętle.

W obecnej implementacji wszystko opiera się o arbitralnie wybraną sieć neuronową o wymiarach $[5, 5, 2]$, czyli z tylko jedną ukrytą warstwą. Funkcja aktywacji to ReLU, a wynik sieci jest mielony przy użyciu softmax'a. Opisany kod znajduje się w pliku *evolutionary.py*.

9.1 Proces uczenia

Na początku parametry wszystkich modeli są inicjalizowane rozkładem normalnym $\mathcal{N}(0, 10^{-1})$. Następnie w pętli *#epok*-krotnie:

- generowany jest układ rur (mapa), na którym oceniane będą modele,
- każdy model jest oceniany,
- 10% najlepszych modeli pozostaje w populacji nieulegając zmianie,
- 30% najlepszych modeli (w czym powyższe) trafia do populacji w trzech kopiach, odrobinę zmienionych. Tzn. do ich parametrów dodawane są wartości brane z $\mathcal{N}(0, 10^{-4})$,
- zapisywane są wyniki (nie wpływa na działanie algorytmu).

Należy zauważyć, że rozmiar populacji nie ulega zmianie.
Na koniec każdy pozostały w populacji model jest oceniany ja 10 konfiguracjach mapy (każdy model na każdej z tych map) i wybierany jest ten działający średnio najlepiej.

9.2 Rezultaty

Pomimo relatywnie prostej implementacji, bez krzyżowania modeli, przekazywania genów itd., wyniki są całkiem niezłe. Zapisane są trzy wyniki, dla (*#epok*, *rozmiar populacji*) kolejno: (100, 100), (200, 200), (400, 400), o czasach trenowania rzędu: minuta, pare minut, parenaście minut.

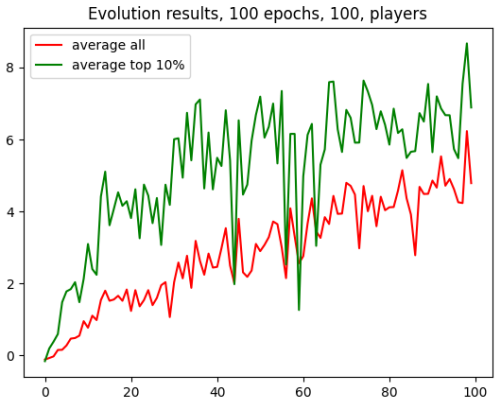

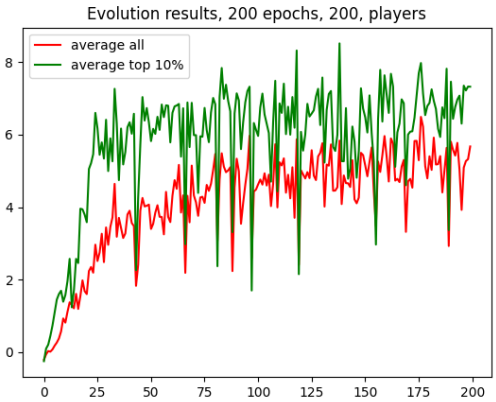

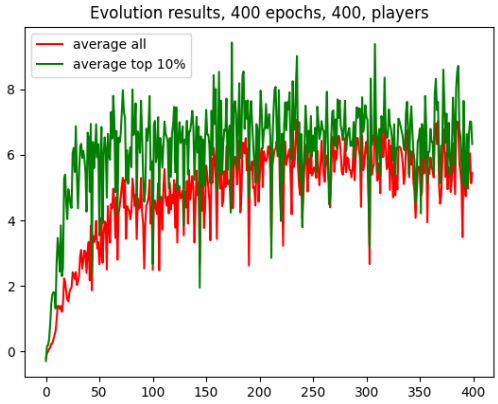

Zdecydowanie warto zauważyć, że wyniki mocno zależą od mapy. Uśrednione wyniki oscylują w okolicy 6 z hakiem, choć trafiają się również wyśmienite układy rur pozwalające na wyniki około 9.
Na trzecim rysunku widać, że wyniki całości populacji niewiele odbiegają od wyników najlepszych 10%, co może być spowodowane fizycznymi ograniczeniami mapy.

9.3 Dokładne rezultaty

Modele będące wynikami przebiegów, które wygenerowały powyższe rysunki, dostępne są w pliku *models_evolutionary.py*. Plik ten można odpalić by dokładniej ocenić osiągnięte sieci. Po takim właśnie przetestowaniu, na 10^4 mapach, wyniki prezentują się następująco:

- Próba mała, (100, 100): 7.0758.
- Próba średnia, (200, 200): 7.4886.
- Próba duża, (400, 400): 7.0753.

Wszystkie wyniki są całkiem dobre, zdecydowanie lepsze niż nawet rekordy co poniektórych autorów. Należy pamiętać, że każde z powyższych to średni wynik z wielu przebiegów **JEDNEGO** modelu, co niewiele jest w stanie powiedzieć o rzeczywistej przewadze tych czy innycht hiperparametrów.

Ten środkowy model jest dołączony również w pliku *play_evo.py*, gdzie można pooglądać, jak sobie gra.
Jego taktyka nie wydaje się zbyt skomplikowana. Model utrzymuje ptaka na wysokości środka kolejnej dziury i zdaje się nie myśleć zbyt wiele więcej, choć nie są to bardzo uważne obserwacje.

10 Podsumowanie